

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. LI. Quæ præcipua indicia Spirituum eorum, quibus purgatorio igne
expiantur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

5. *Mala, si magna sint & graua, quæ uiuentibus per Spiritus afferuntur, arguunt ipsorum auctores esse Dæmones. Nam & hæc per Dæmones possunt afferri; per humanos Spiritus non item: & ut per Dæmones, non uero per humanos Spiritus afferantur, omnino conuenit. Vide caput 29.*
6. *Ex Obsequijs non vno modo cognoscuntur Dæmones. Dæmones sunt, qui Obsequia præstant humanas vires superantia; qui nefanda, & leges naturæ violentia: qui ex pacto, quasi necessaria. Vide caput 30.*
7. *Loca, si excitantur, à Dæmonibus excitari admodum est uersimile, non ab humanis Spiritibus. Ex his igitur etiam, tanquam Leonem ex ungue, Dæmones deprehenderis. Vide caput 31.*
8. *Loca, quæ Dæmonum sunt indicia, oportet sint deserta, & ab hominū consuetudine aliena. Alia, quamuis iisdem Dæmones inueniantur, quia tamen Dæmonum propria non sunt; Dæmones non produnt Et in non-desertis quoq; illa Dæmones arguunt, quæ tantum infesta sunt propter homines, impiam & sceleratam vitam traducentes. Vide caput 32. & 33.*
9. *Ex personis etiam quibusdam de Dæmonibus sumitur coniectura; illis scilicet, quæ perditè uiuunt. Si has infestari à Spiritibus contigerit, admodum est probabile à Dæmoniorum Spiritibus molestari. Vide caput 37.*

CAP. LI.

De quinque signis, quæ produnt Spiritus eos, qui purgatorio adhuc igne expurgantur.

1. **D**æmones ex signis octo cognoscimus, quemadmodum dictum est: hominum uero purgandorum Spiritus ex paucioribus, & fortè minus certis, quibus uero & qualibus? *ex forma gemitu, oratione, obsequio, & locis.*
2. *Forma, quæ purgandorum Spirituum index est, humana est, talis; quæ peregrinum nihil obtineat; nullum horrorem per se intuentibus afferat, vel truci vultu, vel atro colore. Vide Caput 38.*
3. *Gemitus & suspiria oportet nulla sint aut leuitate, aut impatientis animi significatione permixta; & tristis, atque humilis mentis certa indicia. Vide caput 39.*
6. *Oratio etiam hos Spiritus prodit; oratio inquam, quæ peccato cæret, & insuper proprii boni cum submissi animi significatione est petitoria. Vide caput 40.*

Obsequi

Obsequium, quod purgandorum Spirituum conditionem manifestat, omni debet carere labe peccati. Hoc ut certissimum est argumentum, ita difficulter admodum deprehenditur. At id tamen quodam modo cognoscendum faciunt constantia, humilitas & grauitas cum *Obsequio* coniuncta. Vide caput 42.

Loca, ex quibus purgandi Spiritus deprehenduntur, duplicia sunt; sacra, sed in primis Tempia: & quæ primùm post mortem alicuius fidelis, piè defuncti, infesta esse cœperunt. Illa malis Spiritibus non conueniunt: hæc omnino ipsos defunctos arguunt. Vide Caput 44.

CAP. LII.

De tribus signis, quæ damnatorum hominum Spiritus produnt.

Non tot sunt indicia, quæ damnatorum hominum Spiritus produnt, quod, quæ indicant Dæmones, vel purgandorum animas. & si diligentius omnia scrutemur, quæ certa, præter vnum, admodum inueniemus pauca, vel nulla.

Certissimum est, *locus*, ille videlicet, primùm Spectris infestus esse cœpit post mortem hominum vel infidelium, vel si fidelium, miserè, & non Christianè defunctorum. Vide caput 44.

Post hoc, sunt *forma*, atq; *genus*. Et *forma* oportet sit humana, sed ob crudelem, atrocemque vultum & colorem horrida. *Gemitus* verò atque *suspiria*, vel cum leuitatis, vel cum impatientiæ signis coniuncta. Hæc infirmiora sunt argumenta, quàm primum: & inter ipsa, infirmissimum postremum. Vide caput 38 & 39.

Hæc damnatorum Spirituum indicia: qualia, qualia tandem. Alia, quæ prodant, nulla sunt. Quæcunque enim vel ab his Spiritibus fieri possunt: quæcunque iis possunt accidere: quæcunque cum ipsis, quouis modo sunt coniuncta; nullo modo ita ipsis sunt propria; ut vel purgandis hominum Spiritibus, vel Dæmonibus nequeant conuenire.

Possunt excitare strepitus atq; clamores: possunt varias edere voces, & formare sermones: possunt nocere & molestare: possunt res de locis transferre. Quid horum non conuenit, si non purgandis certè Dæmonum Spiritibus?

Quæ iis accidunt, sunt corporis moles vel paruitas; breuitas & diurnitas molestiarum, quas nobis afferunt; & si quæ sunt alia. Quid horum alienum ab aliis Spiritibus?

Coniuncta